

stravy odepřeli. Ježto jen v tomto případě bylo by lze mluvit o zaviněném porušení smluvního závazku, jež by žalobce opravňovalo, žádati místo odepřené naturální stravy náhradu na penězích (§ 1295 obč. zák.), není žalobní nárok odůvodněn a bylo proto oprávněnému dovolání vyhověti, a změnou obou nižších rozsudků uznati právem, jak se stalo.

Čís. 4098.

Dovolání jest nepřipustným (§ 502, odstavec třetí, c. ř. s.), bylo-li se do souhlasných rozsudků nižších soudů dovoláno jen co do 2.000 Kč, ač nižší soudy rozhodovaly o penizi přes 2.000 Kč.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1924, Rv I 922/24.)

Žalobě o náhradu škody 4.000 Kč vyhověl procesní soud první stolice potud, že přiznal žalobci 2.000 Kč. Odvolací soud k odvolání obou stran napadený rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud odmítl dovolání žalované.

Důvody:

Předmětem sporu byl kromě ostatních plnění, jež byla již v první stolici právoplatně zamítnuta, nárok na náhradu škody 4.000 Kč, z něhož souhlasným rozhodnutím obou nižších stolic byla žalobci přirknuta polovice 2.000 Kč. Dovolání žalované strany domáhá se změny odvolacího rozsudku právě ohledně těchto 2.000 Kč, žalobci v obou stolicích přiznaných, návrhem na zamítnutí žaloby i v příčině tohoto dílu žalobního nároku. Žádá se tedy na dovolací stolici, by přezkoumávala souhlasná rozhodnutí nižších stolic ve věci, v níž předmět sporu nepřesahuje 2.000 Kč. Dovolání jest tedy z této příčiny nepřipustno vzhledem na předpis Šu 502 c. ř. s. ve znění cís. nař. ze dne 1. června 1914 čís. 118 ř. z. a čl. IV. zákona ze dne 8. června 1923 čís. 123 sb. z. a n. a jest lhostejno, že odvolací soud rozhodoval na odvolání obou stran o celých 4.000 Kč, neboť dle zřejmého účelu těchto zákonných předpisů, by nebylo se dožadováno rozhodnutí nejvyšší stolice o věci v nižších stolicích souhlasně rozsouzené, nepřevyšuje-li hodnotu 2.000 Kč, může přicházeti ve zřetel jen onen předmět sporu, jenž se dovoláním k rozhodnutí vznáší na dovolací stolici.

Čís. 4099.

Dopravní řád železniční.

Dráha ručí dle Šu 65 (2) žel. dopr. ř. za škodu nedbalým a neodborným naložením zboží, jež bylo při celní prohlídce z vozu vyloženo, třebaže strana byla přítomna a zachovala se nečinně.

(Rozh. ze dne 26. srpna 1924, R II 239/24.)

Žalobu na dráhu o náhradu škody, ježto naložila vadně zboží po jeho vyclení, procesní soud první stolice zamítl, odvolací